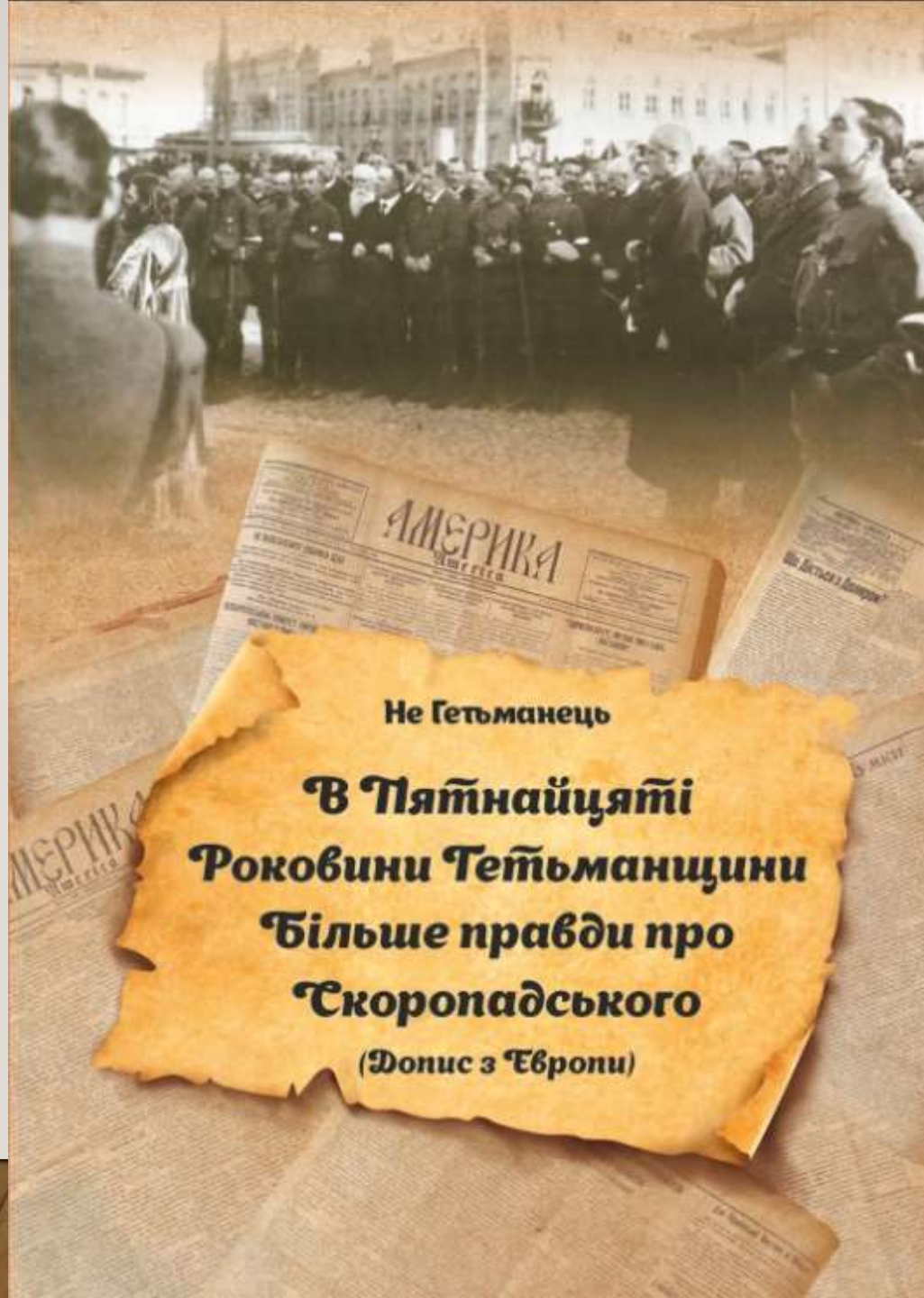

Не Гетьманець

**В П'ятнайцяті
Роковини Тет'манищини
Більше правди про
Скоропадського**

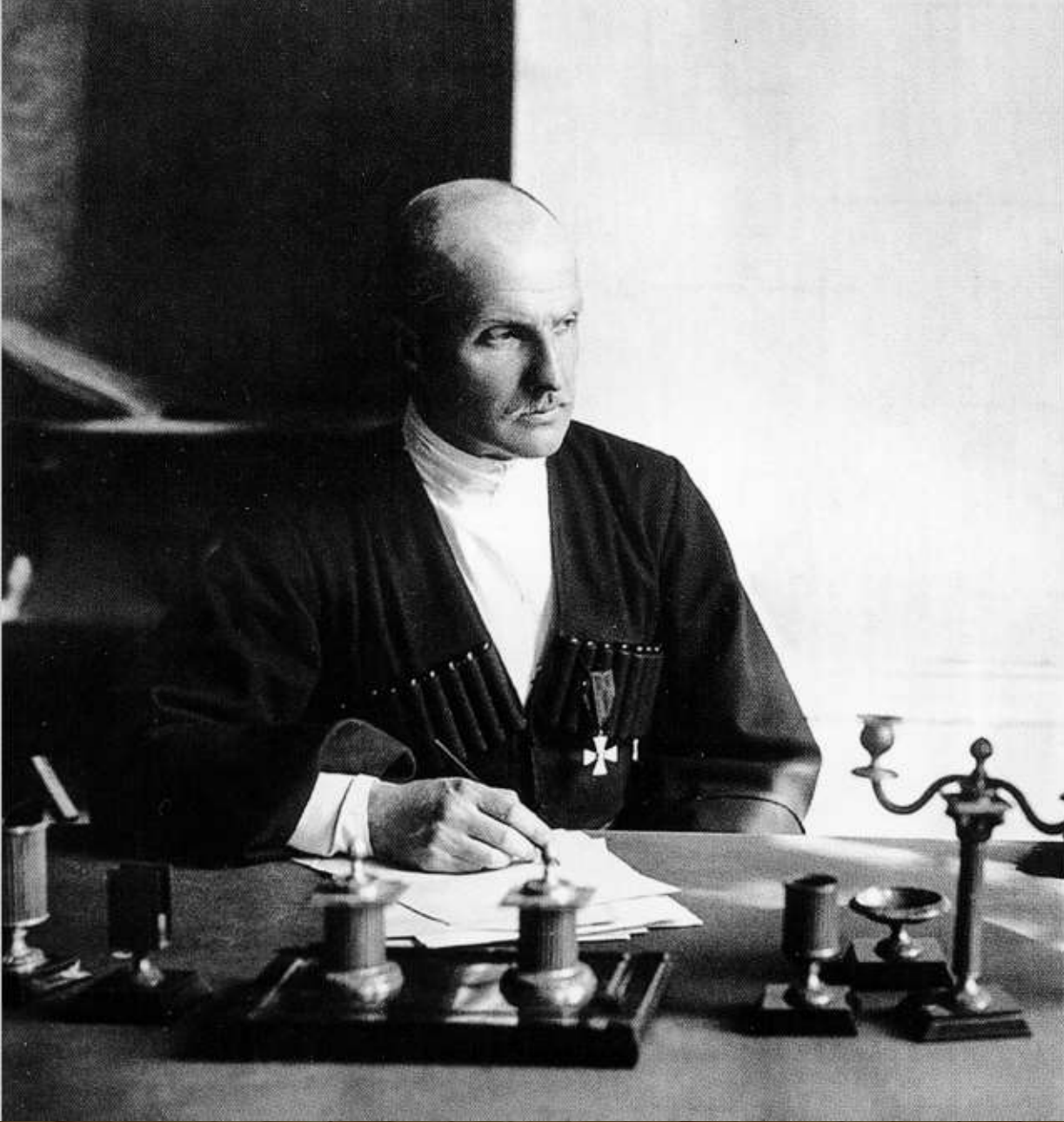
(Допис з Європи)

Павло Скоропадський

Гетьман Павло Скоропадський.
Друкарська листівка з автографом П. Скоропадського. Київ, 1918 р.

- 29 квітня 2025 р. – 107-ма річниця приходу до влади гетьмана Павла Скоропадського і проголошення Української Держави.
- 7,5 місяців існування Гетьманату 1918 р. – один з етапів національного державотворення початку ХХ ст., постать Гетьмана посідає чільне місце в українському національному пантеоні.

Зважаючи на екзистенційну сутність новітньої боротьби української політичної нації за існування української ідентичності, важливим є пошук і презентація раніше маловідомих джерел із історії України загалом та Української Держави зокрема. Це сприятиме створенню і популяризації українського фахового історичного наративу – антитоду «руському миру» як ідеології країни-агресора, формуванню відповідної історичної пам'яті, культури громадянського суспільства.

Сьогоднішня презентація раніше невідомого в Україні видання стала можливою завдяки підтримці члена Наглядової ради Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького **ПЕТРА ГРИГОРОВИЧА ДУШЕЙКА**, котрий сприяє реалізації освітньо-наукового проекту Науково-дослідного інституту селянства та вивчення аграрної історії Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького «**Формування новітнього наукового історико-аграрного дискурсу в Україні**».

У межах його виконання нами опрацьовано бібліотечні фонди Папської Української Колегії св. Йосафата у Римі, в яких віднайдено підшивку часопису «Америка» за 1932 – 1933 рр. З-поміж повідомлень, статей, репортажів тощо, уміщених на сторінках часопису за 1933 р., нашу увагу привернув «Допис з Європи» під промовистою назвою **«В Пятнайцяті Роковини Гетьманщини Більше правди про Скоропадського».**

Його текст належить перу автора, що ідентифікував себе, як «**Не Гетьманець**». Як йшлося у передмові від редакції, яка презентувала його як об'єктивний матеріал, актуальність і доцільність розміщеного матеріалу зумовлена тим, що «містячи цей допис, ми через те не заявляємсь ані «за» ані «проти» Гетьманщини», «наші люди нехай виробляють **собі** суд на основі фактів. На жаль, завелось у нас таке що навіть у т. зв. провідних газетах нема правди, а радше сплетні, видумки і всякі крутійства. Через те загал баламутиться і вироблює собі цілком невірні огляди. А се мститься відтак на народній справі».

[illegible][illegible][illegible]

Вот почему, чтобы избежать нежелательных последствий, необходимо соблюдать следующие правила:

- 1. Не использовать слишком высокие температуры. Это может привести к повреждению оборудования и снижению эффективности.
- 2. Не использовать слишком высокие скорости. Это может привести к повреждению оборудования и снижению эффективности.
- 3. Не использовать слишком высокие давления. Это может привести к повреждению оборудования и снижению эффективности.
- 4. Не использовать слишком высокие частоты. Это может привести к повреждению оборудования и снижению эффективности.
- 5. Не использовать слишком высокие токи. Это может привести к повреждению оборудования и снижению эффективности.

Соблюдая эти правила, можно избежать нежелательных последствий и обеспечить эффективную работу оборудования.

[illegible]

на 13-м, но в Санкт-Петербурге для Пашаева-Байрамова не было возможности остаться в "маленьком", — он переехал в "большой".

[illegible]

«Самое интересное, что в последние годы в нашей стране появилось много людей, которые не только не боятся, но и стремятся к общению с представителями других культур, национальностей, религий. Это говорит о том, что мы движемся в правильном направлении».

Вместе с тем, как считает профессор, в России не хватает специалистов, владеющих иностранными языками. «Вот почему мы стараемся привлечь к работе в вузах иностранных студентов, которые могут помочь в обучении наших студентов».

Вместе с тем, как считает профессор, в России не хватает специалистов, владеющих иностранными языками. «Вот почему мы стараемся привлечь к работе в вузах иностранных студентов, которые могут помочь в обучении наших студентов».

[illegible]

картинка, которая и стала основой для создания фильма. В основу сюжета положены воспоминания писателя Сергея Соболева о восхождении на Эльброс. События происходят в 1936 году, в то время, когда советские альпинисты совершили восхождение на Эльброс. В фильме показаны трудности восхождения, а также взаимоотношения между участниками экспедиции. Фильм снят в жанре документального, но с элементами художественного кино.

How many people are you going to employ? The company's first step is to determine the number of people it needs to produce the product. "If you're going to produce 100,000 units, you need 100,000 people," says the company's president, John J. Smith. "If you're going to produce 1,000,000 units, you need 1,000,000 people."

[illegible][illegible][illegible]

Видан

И

Товар

після

Лотош

я позиці

II

«Часопис

– 192 / pp.

КИЙ.

...нувало се

... ..

для українців

редакцію о
пня 1943 р

бе як «У

•

ВІСНИК НАРОДНОГО ПРАВОСЛАВ'Я

— Володимир

2013 р.
раїнський

Р

ду і орган
е. Втірка

Назарук, а
ир-Богдан

AMERIKA—AMERICA

América es el país donde se vive el futuro. América es el país donde se vive el progreso. América es el país donde se vive la libertad. América es el país donde se vive la justicia. América es el país donde se vive la paz. América es el país donde se vive la felicidad. América es el país donde se vive la esperanza. América es el país donde se vive la vida.

América es el país donde se vive el futuro. América es el país donde se vive el progreso. América es el país donde se vive la libertad. América es el país donde se vive la justicia. América es el país donde se vive la paz. América es el país donde se vive la felicidad. América es el país donde se vive la esperanza. América es el país donde se vive la vida.

América es el país donde se vive el futuro. América es el país donde se vive el progreso. América es el país donde se vive la libertad. América es el país donde se vive la justicia. América es el país donde se vive la paz. América es el país donde se vive la felicidad. América es el país donde se vive la esperanza. América es el país donde se vive la vida.

В Пятнайцяті Роковини Гетьманщини

Що Діється з Доляром?

[illegible][illegible]

Не Гетьманець здійснив

«1. – Що гетьман
російським царистом
щоби наново злучити

2. – Що гетьманський
мав русофільські цілі

3. – Що гетьман від
обличчя, проголошуюч
України з Москвою.

4. – Що влада ге
реакційна (назадниць

5. – Що та влада б
селянству та переводи

в деконструкцію таких міфологем:

Скоропадський був замаскованим
та що на те лише став гетьманом
Україну з Москвою.

уряд складався з не Українців та
крив своє правдиве русофільське
и (в листопаді, 1918) федерацію
ьмана була недемократична та
а).

ула ворожа земельній реформі і
на карні експедиції проти селян».

Наприклад, стосовно першого міфу Не Гетьманець зауважив:
«Хто-ж із здоровим розумом у голові повірить **щоби потомок гетьманів України волів бути підручним царя аніж самостійним володаром власної 50-мільйонної держави? Гетьман Скоропадський був (і є) монархістом, але монархістом українським. Він хотів створити монархію, але українську (бо гетьманство це українська форма монархії). А українська монархія можлива лише як самостійна держава, окрема від Росії. Це-ж ясне».**

«Дня 29 червня, 1918, гетьман сказав до делегації учителів, яка явилась у нього, що час 250 літ життя України з Москвою був «тяжким ярмом національної неволі українського народу». ... Московська політика централізму і помосковлення — говорив гетьман — довела до того що український нарід забув, хто ми і чії ми діти. Більшість синів України соромились назвати себе Українцями і вживати рідну мову. ...

Не про себе турбуюсь, а про те щоби жила вільна й незалежна, самостійна Україна» — говорив гетьман, та закінчив свою промову окликом:

«Єдиній, незалежній, вільній Україні слава!»

З приводу другого міфу:

«Хто в ті часи жив у Києві, дуже добре знає що така балачка про «російськість» уряду Лизогуба то пуста, безосновна видумка, пущена у світ нароком українськими соціялістами та іншими руїнниками. Хто тоді бував у Києві по українських міністерствах, може посвідчити що в міністерствах, закордоннім, воєннім, шляховім, освітнім, здоровлянім і т. д., увесь дух був український та урядували там по українськи (хоч із труднощами, бож урядовці — що й не дивно — переважно не знали української правничої чи фахової термінології!)».

Деконструкція Не Гетьманцем третьої міфологеми:

«Я, з перших хвилин обняття влади, **звернув особливу увагу** на те щоби було зібрано всі дані потрібні для правильного вирішення. Тепер ці підготовні роботи наближаються до кінця і через це Ми тепер находимо можливим **почати здійснення земельної реформи**. Із цею метою Ми порішили **скликати особливу Нараду**, в котрій Ми особисто будемо головувати. **Завданням цієї Наради є вироблення аграрного закону** на головних основах зазначених у Грамоті Нашій з 29 квітня ц.р. ... А саме: ... «повинно бути **утворено Державний Земельний Фонд із земель** скарбових, церковних і частин приватних власників. Метою реформ повинно бути **постачання малоземельним селянам і козакам України землі з цього фонду і утворення дрібних але економічно здорових селянських і козацьких господарств**.

Як бачимо, в аграрній справі гетьман стояв на **двох здорових принципах**:

1. **Приватної земельної власности**
2. **Розбиття великих земельних комплексів на дрібні, самотійні господарства»**.

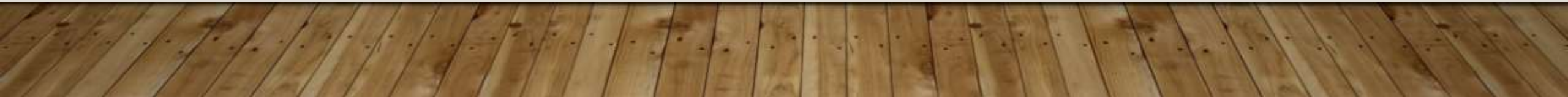

Наприклад, стосовно першого
(хто і чому обрав Павла Скоропадського):

«**90% українського народу** — а саме селянська верства, в У.Ц. Раді заступства не мала. У.Ц. Рада була чисто соціялістичною партійною Радою, а не національною, не всенароднім парламентом.

А зібрання **6,432 делегатів від земельних господарів-козаків і селян** — **котре проголосило Гетьманщину**, було вірнішим заступством українського народу як міжнародні соціялісти в У.Ц. Раді. Гетьманщина була рідніша нам **аніж У.Ц. Рада з її «соціялізаціями»**.

«... у Києві, у величезній салі при Миколаївській улиці 6,432 уповажнених представників від «хліборобів», – цебто від українських козаків та заможніших селян з Полтавщини, Чернігівщини, Київщини, Волині, Поділля, Катеринославщини, Харківщини – проголосили кінець української соціалістичної республіки та завели натомісць Гетьманщину, як традиційну, історичну форму української держави».

«Проголосили вони того, хто мав за собою історичне ім'я, хто мав воєнний, організаційний досвід як генерал, хто був маєтково незалежний і не оглядався на зиски чи урядову плату, хто мав впливи і знакомства у чужих та хто вже дав був докази, що вміє і хоче щиро і творчо служити Україні. Таким мужем був саме Павло Скоропадський і тому вибір впав на нього.

Тим більше впав вибір на нього що його дідо був приятелем Шевченка і Шевченко часто в нього перебував та в студіював в нього старі українські літописи, документи тощо, які натхнули його любовю до Гетьманщини. Дядина (тітка) Павла Скоропадського, Марія Скоропадська замужна Милорадовичка, записала була своє майно на Товариство імени Шевченка у Львові, значить була фундаторкою першої української наукової установи в Галичині. А дядько (стрий) його, що був членом Державного Совіта (наче сенату), на кілька місяців перед війною (1914) виголосив промову в обороні української мови, за введенням української школи і за дозволом святкувати Шевченкові роковини. Українські традиції в родині Скоропадських були сильні і живі».

Стосовно зміцнення зовнішньої суб'єктності України:

«Гетьманська влада робила заходи **відібрати від Румунії Бесарабію**, котру Румунія захопила в березні, 1918, покориштувавшись тим що делегація У.Ц. Ради у Бересті не лише що не домогалась Бесарабії, але навпаки, признала Дністер за границю України (значить зреклась Бесарабії!).

Гетьманський уряд зараз після перевороту з 29 квітня рішив заблокувати Румунію і тому 11 травня, 1918, вийшла заборона торгувати з Румунією (підписана міністрами Лизогубом і Гутником). Румунія окружена тоді голодними осередними державами та не маючи з нівідки довозу, зачала шукати помочі Австрії і Німеччини, а ті знову через своїх послів напирали на гетьманський уряд у Києві, доказуючи що У.Ц. Рада сама зріклась Бесарабії. Отой аргумент страшенно слабив становище гетьманського уряду. Не можучи задиратися з осередними державами, він мусів обмежитись на заяві що **Україна не признає анексії Бесарабії Румунією і що буде домогатися звороту того краю»**.

Запрошую вас до читання!

Дякую за увагу!

Готовий відповісти на питання, що
виникли.

